

Mother Tongue

A visual journey inside heritage, gender politics and war

Konstnärerna och verken i utställningen

CANAN

Exemplary (2009), videoanimation, 27'30"

Med en blandning av ottomansk miniatyrmåleri, gamla familjefotografier och egna teckningar illustrerar CANAN berättelsen om hur normer och levnadsregler överförs från en generation till nästa. *Exemplary* är som ett modernt äventyr och handlar om en kultur i förändring, i mötet mellan fria sekulariserade värderingar och en konservativ kultur med tonvikt på religion och moral. Genom att fokusera på individers öden gör CANAN det till en personlig historia om förhållandet mellan mödrar och döttrar, och utforskar idén om att det personliga också är politiskt.

Işıl Eđrikavuk

Gül (2007), video, 6'47"

Eđrikavuk arbetar ofta med fiktiva tolkningar av händelser som lika gärna kunde ha inträffat i det verkliga livet. I den här berättelsen förklädd till en dokumentär möter vi Gül, en ung kvinna som är offer för tvångsäktenskap och våld. Samtalet med Gül blir hela tiden avbrutet av scener då skådespelaren pratar utanför manus, diskuterar trovärdigheten hos karaktären hon spelar, och pratar om hur stereotyper och uppfattningar om våld mot kvinnor uppstår. Med bakgrund från journalism, litteratur och teater, leker Eđrikavuk med verkligheten, myter, fakta och fördomar, och frågar oss vad vi accpeterar som sanning.

Nezaket Ekici

Human Cactus (2012), video, 4'04", dokumentation av performance

Konstnären bär en dräkt med 4000 tandpetare, som sticker ut från hennes kropp medan hon rör sig mellan olika positioner och sticker henne i de mest krävande rörelserna. Kaktusen blir en kraftfull och komisk metafor för hur det är att vara kvinna, och Ekici visar både skönheten och begränsningarna hos denna hårdiga planta som kan växa på de mest ogästvänliga platser. Ekici använder ofta sin egen kropp i sina verk, som ofta handlar om tillhörighet, språk, religion och identitet.

Selda Asal

House of glass (2014), installation / tablet, 45'

En kvinna fångad bakom en glasvägg försöker desperat att tillkalla uppmärksamhet för att bli befriad. Placerad i en dekorativ guldrum blir hon till ett objekt, något som kan ägas och hängas upp på väggen. Ramen skapar ett avstånd mellan kvinnan och betraktaren på utsidan, som blir ögonvittnen till hennes fångenskap, utan att kunna hjälpa henne. Asals filmer kännetecknas av ett dokumentärt språk och ett starkt socialt engagemang.

Savas Boyraz
Evin's story 2013 2"09"

Boyraz visar i sitt videoverk en film om kurdernas förhållande till sitt eget hemland, som också berör kvinnornas roll. Evin sitter i ett hamnområdet långt hemifrån och berättar om sina egna erfarenheter som krigare i Kurdistan. Men den korta berättelsen handlar mest om kärlek, om hopp om en vardag utan krig och död. Savas Boyraz filmer har alla en melankolisk skönhet i sig själv, i skildringen av människor mot bakgrund av något mycket större, i stora öppna landskap och människors politiska hem.

Çağdaş Kahrıman
Rear window (Fenêtre sur cour) (2009-2011), stop-motion animation, 6'04"

Till skillnad från de andra verken i utställningen kommenterar Kahrıman inte en specifik kvinnlig erfarenhet, utan en dagsaktuell symbolsak. Blicken vilar över en helt vanlig bakgård, där lek och vardagsliv kretsar kring bakgårdens enda träd. När trädet huggs ner är det något som förändras. Verket är skapat tidigare, men gavs ut 2013, och går till botten med de politiska protesterna i Geziparken i Istanbul samma år, som startade som ett motstånd mot att parken skulle byggas ut. Politiska aktivister och konstnärer har länge haft fokus på miljö och stadsutveckling. Sedan protesterna har det också blivit en stark symbol för motståndet mot president Erdoğan's regim.

Pinar Öğrenci
A Gentle Breeze Passed Over Us, film, HD, 5'59", colour, sound, 2017

"A Gentle Breeze Passed Over Us" undersöker ett djupt rotat problem: I vår samtid sker en snabb förändring av sociala och tekniska förutsättningar där vår sociala ordning inte längre matchar vår tekniska ordning, som Walter Benjamin förutspådde för ett århundrade sedan, vad är hemma och vad är hemland? Vad är det för typ av platser som vi lever i och skulle det vara möjligt att berätta historier om denna nya värld utan att ta med terror och desperation över att inte höra hit? Kan de gamla tonerna som glider lätt över Egeiska vattnet bli kulturens symbol för en djup kultur som nu sprids över hela världen och söker en plats för sig själv? Under skrivandet om Medelhavet betonar Fernand Braudel att dynamiken hos dem som bildar regionens kultur inte bara kunde förklaras av de som föddes på dess stränder. De som immigrerade till dessa stränder genom segling, deras barn som föddes senare, och även de som erövrade dessa stränder var grundarna till Medelhavets livsstil. Braudel skriver vidare att livet har förvandlats till ett partnerskap genom "ständiga ansträngningar från människor igår och idag.

 SVERIGES KONSTFÖRENINGAR

 3¹⁴ NORSKE KUNSTFORENINGER

TrAP Office for
Transnational
Arts Production